

Research paper

3 (2), 137-170, Fall, 2024

The Interaction of Metaphor and Metonymy in Constructing the Meaning of Idiomatic Expressions

Mahdieh Abbaspour¹ | **Hadaegh Rezaei²**

¹ Ph.D. student in linguistics at the University of Isfahan, Isfahan, Iran. (Corresponding Author) E-mail: mahdie59@gmail.com

² Associate Professor of Linguistics, Linguistics Department, University of Isfahan, Iran. E-mail: hadaeghrezaei@fgn.ui.ac.ir

Article Info

Article type:
Research article

Article history:
Received: 16 Mar. 2024
Accepted: 12 Jun. 2024

Keywords:
Metaphonymy,
Metaphor,
Metonymy,
metonymic reduction expansion,
idiomatic expression

ABSTRACT

This study examines the role of various types of metaphor and metonymy interaction (metaphonymy) patterns in constructing the meaning of Persian idiomatic expressions. For this aim, idioms with animal names were extracted from Farhange-Kenayate-Sokhan and studied within the framework of various patterns of metaphonymy introduced by Ruiz de Mendoza(2021). The results demonstrates that, firstly, the semantic opacity of these idioms largely results from metaphorical and metonymic operations in the form of repetitive patterns; in other words, about two-thirds of these idiomatic expressions were constructed using metaphonymy, which demonstrates the important role of metaphor and metonymy interaction patterns in constructing idiomatic expressions. Secondly, it was observed that there are some different patterns in the Persian language compared to what was introduced in previous studies in other languages. Moreover, among the existing patterns, metonymic reduction in the source of the metaphor contributed the most, while none of the data demonstrated metonymic expansion in the target of the metaphor. This issue can reflect the facilitating function of metaphor in understanding and the referential role of metonymy.

Cite this article: Abaspour, M., Rezaei, H. (2024). "The Interaction of Metaphor and Metonymy in Constructing the Meaning of Idiomatic Expressions". *Journal of Linguistic Studies: Theory and Practice*, 3 (2), 137-170.

© The Author(s).

Publisher: University of Kurdistan.

DOI: [10.22034/jls.2024.140961.1088](https://doi.org/10.22034/jls.2024.140961.1088)

1. Introduction

Metaphonymy, the interaction between metaphor and metonymy, is a fundamental mechanism in linguistic meaning construction. While both metaphor and metonymy have been extensively studied since the advent of Conceptual Metaphor Theory (e.g., Kövecses, 2021; Gibbs, 2019; Ruiz de Mendoza, 2011), the interaction of these two processes, termed metaphonymy, has received focused attention only more recently, notably following Goossens's (1990) foundational work. Goossens identified two primary types: "metaphor from metonymy" and "metonymy within metaphor." Further substantial contributions, such as Ruiz de Mendoza and Mairal (2012), expanded these patterns. Most recently, Ruiz de Mendoza (2021) refined the categorization into four distinct types: metonymic reduction/expansion in the metaphoric source/target. This study adopts Ruiz de Mendoza's (2011, 2021) frameworks to investigate metaphonymic patterns in Persian idiomatic expressions, specifically those containing animal names, aiming to elucidate their role in meaning formation.

2. A brief note of previous works

The interaction between metaphor and metonymy has been a subject of interest for researchers across various languages. In Persian, several studies have focused on the role of metonymy, particularly in idiomatic expressions. For instance, Dastlan (1400/2021) investigated the function of metonymy in the meanings of idioms, specifically those containing body parts. Employing Goossens' (1990) framework, Dastlan concluded that besides metaphor and metonymy, metonymy plays a significant role in the semantic structure of these idioms, often appearing as "metonymy within metaphor". The current study adopts a different framework, drawing on Ruiz de Mendoza's (2021) research to analyze the interaction between metaphor and metonymy.

Kashanizadeh and Forceville (2020) have also examined the interplay of metaphor and metonymy in Persian and Dutch multimodal print advertisements. Their research utilized the framework proposed by Ruiz de Mendoza and Velasco (2002). In Persian multimodal advertisements, all four patterns identified in the latter study were observed. These patterns include metonymic reduction in the metaphor's source domain, metonymic expansion in the metaphor's source domain, metonymic reduction in the metaphor's target domain, and metonymic expansion in the metaphor's target domain.

3. Theoretical framework

Conceptual metaphor, defined by Lakoff and Johnson (1980), is a fundamental cognitive mechanism mapping a concrete source domain to an abstract target domain, as in "LOVE IS A JOURNEY." This pervasive process is central to human conceptual systems and idiom comprehension. Context is crucial for metaphor production and comprehension, as specific environmental and situational factors often "prime" them.

In contrast, metonymy involves within-domain mapping where one entity provides mental access to another within the same conceptual domain. Unlike metaphor's cross-domain mappings, metonymy facilitates daily thought and communication by conceptualizing a whole through a part, or vice-versa. This process can appear as metonymic expansion, where an element accesses a broader

concept (e.g., "hand" for "worker"), or metonymic reduction, where a specific facet is highlighted (e.g., "rabbit" for "rabbit meat"). Multiple metonymies commonly co-occur, forming metonymic complexes.

Metaphonymy describes the instances where both metaphor and metonymy simultaneously contribute to meaning construction. Goossens (1990) initially proposed two primary types: "metaphor from metonymy," where a metaphor originates within a metonymic context, and "metonymy within metaphor," where a metonymic relationship exists between elements in the source and target domains of a metaphor. Building on this foundational work, Ruiz de Mendoza (2021) further refined these interactions into four distinct metaphonymy patterns that guide the current study:

Metonymic expansion in the metaphoric source: A metonymy within the metaphor's source domain expands the meaning of a specific element. For instance, in "His comments were made tongue in cheek," the facial expression (source) metonymically expands to represent humorous or non-serious speech (target).

Metonymic expansion in the metaphoric target: A metonymy within the metaphor's target domain leads to an expanded understanding of a concept. In "My lips are sealed," the literal sealing of lips (source) metaphorically maps to the idea of non-disclosure, where "sealed lips" (target) metonymically expands to mean "not revealing a secret."

Metonymic reduction in the metaphoric source: A metonymy within the metaphor's source domain focuses on a specific facet of a concept. For example, "Iraq war after 2003 became a Second Vietnam" metaphorically maps the Vietnam War (source) onto the Iraq War (target), where "Second Vietnam" in the source is a metonymic reduction highlighting specific, problematic aspects of the Vietnam War's conditions.

Metonymic reduction in the metaphoric target: A metonymy within the metaphor's target domain reduces the meaning to a specific facet. In "Please, lend an ear for a moment," the literal act of lending (source) maps to the act of listening (target), where "ear" in the target is a metonymic reduction representing the specific faculty of hearing that enables "listening."

4. Research methodology

This study investigated metaphonymy patterns in Persian idiomatic expressions. Data were systematically collected from Anvari's (2004) *Farhang-e Kenayat-e Sokhan* (Dictionary of Linguistic Allusions), a comprehensive source of Persian idioms. Initially, 725 animal-named idioms were extracted. To ensure the contemporary relevance of the data, only verbal expressions not marked as archaic were selected, narrowing the set to 217 instances. For further refinement, ten native Persian speakers, aged 21 to 47, were recruited to identify idioms familiar to them. This rigorous screening process resulted in a final corpus of 57 commonly recognized animal-named verbal idioms, representing the most prevalent contemporary examples in Persian. These idioms were then analyzed to identify and illustrate their underlying metaphonymy patterns, with all idiomatic meanings

referenced from Anvari (2004).

5. Conclusion

This research identified that the collected Persian idiomatic expressions primarily fall into three of Ruiz de Mendoza's (2021) metaphonymy categories: metonymic expansion in the metaphoric source, metonymic reduction in the metaphoric source, and metonymic reduction in the metaphoric target. Notably, no instances of metonymic expansion in the metaphoric target were found in the dataset. However, two additional metaphonymy patterns emerged: the simultaneous presence of metonymic reduction in both the source and target of a metaphor, and a metonymic complex in the metaphoric source. Overall, approximately two-thirds of the studied idioms exhibited metaphonymic patterns, highlighting the significant role of metaphonymy in Persian meaning construction. While Ruiz de Mendoza's (2021) framework generally refers to single metonymies, our Persian data revealed that idioms often involve multiple metonymies or metonymic complexes. Although Kashanizadeh and Forceville (2020) observed metonymic expansion in the metaphoric target in Persian multimodal advertising, further research with broader idiomatic datasets might reveal this pattern in Persian idioms.

Our findings indicate that metonymic reduction in the metaphoric source is the most prevalent pattern, accounting for over half of the data, while metonymic expansion in the metaphoric target is the least frequent. This suggests that metonymic reduction plays a more significant role than expansion in the semantic construction of Persian idioms. This could be due to the simpler cognitive process of activating a specific facet in reduction compared to accessing a broader whole from a part in expansion. Furthermore, the predominance of metonymies in the source domain over the target domain, particularly in the abstract target, may reflect a cognitive preference to avoid over-complicating abstract concepts. These hypotheses warrant further investigation by psycholinguists to understand the underlying cognitive mechanisms.

سال سوم، شماره دوم، شماره پیاپی ششم، تابستان ۱۴۰۳، ص ۱۷۰-۱۳۷

برهم‌کنش استعاره و مجاز در ساخت معنی عبارات اصطلاحی در زبان فارسی

حدائق رضایی^۱ و مهدیه عباس‌پور^۲

۱. دانشجوی دکتری، گروه زبان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران. mahdie59@gmail.com

۲. دانشیار گروه زبان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران. hadaeghrezaei@fhn.ui.ac.ir

چکیده

اطلاعات مقاله

این پژوهش به بررسی نقش انواع الگوهای برهم‌کنش استعاره و مجاز (استعجاز) در ساخت معنی عبارات اصطلاحی زبان فارسی می‌پردازد. به این منظور عبارات اصطلاحی دارای نام حیوانات از فرهنگ کنایات سخن استخراج و در چهارچوب انواع استعجازهای مطرح شده توسط روئیس د مندوزا (۲۰۲۱) مطالعه شدند. نتایج نشان داد اولاً تیرگی معنایی این اصطلاحات تا حد زیادی نتیجه عملکرد استعاره و مجاز در قالب الگوهای تکرارشونده است؛ به عبارتی حدود دو سوم از این عبارات اصطلاحی، از طریق استعجاز شکل گرفته‌اند که این امر نشان‌دهنده نقش مهم الگوهای برهم‌کنش استعاره و مجاز در ساخت عبارات اصطلاحی است. ثانیاً مشاهده شد که الگوهای استعجاز در زبان فارسی با آنچه در مطالعات پیشین در سایر زبانها معرفی شده است تفاوت دارند. از سویی از بین الگوهای موجود، کاهش مجازی در مبدأ استعاره بیشترین سهم را داشت، در حالی که از بین داده‌ها هیچ کدام دارای گسترش مجازی در مقصد استعاره نبودند. این مسئله می‌تواند انعکاسی از کارکرد تسهیل‌گری استعاره در درک و نقش ارجاعی مجاز باشد.

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ وصول:

۲۶ اسفند ۱۴۰۲

تاریخ پذیرش:

۲۳ خرداد ۱۴۰۳

واژه‌های کلیدی:

استعجاز،

استعاره،

مجاز،

کاهش و افزایش مجازی،

عبارات اصطلاحی

استناد: عباس‌پور، مهدیه، رضایی، حدائق (۱۴۰۳). «برهم‌کنش استعاره و مجاز در ساخت معنی عبارات اصطلاحی در زبان

فارسی». پژوهش‌های زبان‌شناسی: نظریه و کاربرد، ۳(۲)، ۱۷۰-۱۳۷.

ناشر: دانشگاه کردستان

حق مؤلف: نویسندگان

DOI: [10.22034/jls.2024.140961.1088](https://doi.org/10.22034/jls.2024.140961.1088)

۱. مقدمه

استجاز^۱ فرایندی است که شامل الگوهای مختلف ارتباط و برهم‌کنش استعاره و مجاز می‌شود و در ساخت و درک معنی در زبان نقش ایفا می‌کند. از زمان طرح نظریه استعاره مفهومی تاکنون مطالعات مختلفی درباره جنبه‌های مختلف این سازوکار مفهومی در زبان‌های مختلف صورت گرفته است که از جمله موارد اخیر در این حوزه می‌توان به آثار بارسلونا (۲۰۱۲)، کوچش (۲۰۰۰، ۲۰۱۰، ۲۰۱۵، ۲۰۱۶، ۲۰۱۹، ۲۰۲۰، ۲۰۲۱ a، ۲۰۲۱ b)، گیز (۲۰۱۹)، رینولدز (۲۰۱۹)، لیتلمور (۲۰۱۹)، الرفاعی (۲۰۱۹)، هاروی (۲۰۲۱)، اشاره نمود. مطالعات متنوعی در زمینه مجاز نیز در حوزه‌های مختلف انجام شده است (به طور مثال رجوع کنید به روئیس د مندوزا ۲۰۱۱؛ ژو ۲۰۲۱؛ جینگ اسمیت ۲۰۲۱؛ پانیان و پیس ۲۰۲۱؛ دیانتی و رضائی ۲۰۲۲؛ لیتلمور ۲۰۲۲). برهم‌کنش استعاره و مجاز (استجاز)، از زمان پژوهش راهگشایی که توسط گوسنس (۱۹۹۰) انجام شد، مورد توجه قرار گرفته است. گوسنس (۱۹۹۰) دو نوع استجاز را معرفی نمود که عبارت‌اند از استعاره برگرفته از مجاز^۲ و مجاز درون استعاره^۳. مطالعه قابل توجه دیگری که در این زمینه انجام شده، پژوهش روئیس د مندوزا و ماسگوسا (۲۰۱۲) است که الگوهای استجاز را به شش دسته تقسیم کرده‌اند.

روئیس د مندوزا (۲۰۲۱) با بررسی مجدد دسته‌بندی‌های قبلی خود درباره انواع الگوهای استجاز، دسته‌بندی جدیدی ارائه داد و چهار الگو معرفی نمود که عبارت‌اند از ۱- کاهش مجازی در مبدأ استعاره^۴، ۲- کاهش مجازی در مقصد استعاره^۵، ۳- گسترش مجازی در مبدأ استعاره^۶، ۴- گسترش مجازی در مقصد استعاره^۷. از جمله مطالعات دیگر در این زمینه می‌توان به روئیس د مندوزا (۱۹۹۷ و ۲۰۰۲)؛ رادن (۲۰۰۰)؛ روئیس د مندوزا و ولاسکو (۲۰۰۲)؛ بنسز (۲۰۰۵)؛ روئیس د مندوزا و مایرال (۲۰۰۷)؛ بارندن (۲۰۱۰)؛ روئیس د مندوزا و ماسگوسا (۲۰۱۱)،

^۱ - دستلان (۱۴۰۰) معادل استعجاز را برای Metaphonymy استفاده کرده است. اما در اینجا ما معادل پیشنهادی رضائی و قندهاری (۱۳۹۸: ۲۲) یعنی استجاز را ترجیح می‌دهیم. واژه استجاز همچون معادل انگلیسی اش حاصل فرایند واژه سازی ادغام واژه‌های استعاره و مجاز است و همانند Metaphonymy سهم هر کلمه در این واژه جدید یکسان است.

^۲ metaphor from metonymy

^۳ metonymy within metaphor

^۴ metonymic reduction of the metaphoric source

^۵ metonymic reduction of the metaphoric target

^۶ metonymic expansion of the metaphoric source

^۷ metonymic expansion of the metaphoric target

(۲۰۱۲)؛ کوچش (۲۰۱۳)؛ کاشانی زاده و فورسویل (۲۰۲۰)؛ ژانگ و فورسویل (۲۰۲۰)؛ کوچوک (۲۰۲۰)؛ یین و یانگ (۲۰۲۲)؛ هیدالگو داویننگ و اداود (۲۰۲۳)؛ دستلان (۱۴۰۰) اشاره نمود.

مطالعه حاضر در نظر دارد با تمرکز بر پژوهش روئیس د مندوزا و ماسگوسا (۲۰۱۲) و همچنین روئیس د مندوزا (۲۰۲۱ و ۲۰۱۱) و با استفاده از این چهارچوب، به بررسی انواع استجاز در زبان فارسی بپردازد. هدف پژوهش حاضر این است که نقش استجاز یا همان الگوهای تعامل استعاره و مجاز را در ساخت معنی در عبارات اصطلاحی مورد بررسی قرار دهد. داده‌های این پژوهش، اصطلاحات دارای نام حیوانات هستند که از فرهنگ کنایات سخن (انوری، ۱۳۸۳) استخراج شده‌اند.

در ادامه این مقاله پس از معرفی مبانی نظری مطالعه، به تحلیل چند نمونه از داده‌های جمع‌آوری شده در راستای هدف مدنظر خواهیم پرداخت و در نهایت خلاصه‌ای از یافته‌های پژوهش ذکر می‌گردند.

۲. پیشینه پژوهش

برهم‌کنش بین استعاره و مجاز، در زبان‌های مختلف مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است؛ مطالعاتی نیز در زبان فارسی با تمرکز بر استجاز انجام شده است که در ادامه به آنها اشاره می‌گردد.

دستلان (۱۴۰۰) در مقاله‌ای به بررسی نقش استجاز در معانی اصطلاحات پرداخته است و با مدنظر قراردادن نظریات گوسنس (۱۹۹۰) به‌عنوان چهارچوب پژوهش، اصطلاحات حاوی اندام‌واژه‌ها را بررسی نموده است. وی به این نتیجه رسیده است که علاوه بر استعاره و مجاز، استجاز نیز اهمیت بسزایی در ساختار معنایی این اصطلاحات دارد و استجاز به کار رفته در آنها از نوع مجاز درون استعاره است. مطالعه حاضر چهارچوب متفاوتی اتخاذ کرده است و برای بررسی تعامل بین استعاره و مجاز در عبارات اصطلاحی زبان فارسی، از پژوهش دو مندوزا (۲۰۲۱) بهره می‌برد.

کاشانی‌زاده و فورسویل (۲۰۲۰) برهم‌کنش استعاره و مجاز را در تبلیغات چاپی چندوجهی در زبان‌های فارسی و هلندی، با استفاده از چهارچوب روئیس د مندوزا و ولاسکو (۲۰۰۲) بررسی نموده‌اند. در تبلیغات چندوجهی فارسی هر چهار الگوی مطرح شده در پژوهش مذکور

مشاهده شده‌اند که شامل کاهش مجازی در مبدأ استعاره، گسترش مجازی در مبدأ استعاره، کاهش مجازی در مقصد استعاره و گسترش مجازی در مقصد استعاره است.

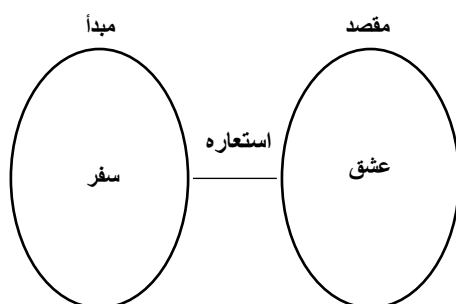
۳. مبانی نظری پژوهش

در این بخش مبانی نظری پژوهش را در قالب دو زیربخش ارائه می‌دهیم که یک زیربخش به مبانی نظری مربوط به استعاره و مجاز اختصاص می‌یابد و دیگری به تشریح استجاز خواهد پرداخت.

۱.۳ استعاره و مجاز

لیکاف و جانسون (۱۹۸۰) استعاره مفهومی را به عنوان فرایندی تعریف می‌کنند که شامل نگاشت حوزه عینی تر (مبدأ)، به حوزه انتزاعی تر (مقصد) می‌شود. استعاره مفهومی به صورت حوزه مقصد حوزه مبدأ/است توصیف می‌گردد.

ذکر یک مثال، تعریف بالا را روشن‌تر می‌نماید. دو حوزه مفهومی عشق و سفر را در نظر بگیرید. سفر برای ما حوزه‌ای عینی است پس در جایگاه مبدأ قرار می‌گیرد و عشق، حوزه‌ای انتزاعی‌تر از سفر است و بنابراین در جایگاه مقصد است که بازنمایی زبانی آن را می‌توان در عبارات استعاری مانند عشق سفر/است مشاهده نمود.

شکل ۱. حوزه‌های مفهومی مبدأ و مقصد و نگاشت آنها برای استعاره عشق سفر/است

استعاره بخشی از نظام مفهومی انسان‌ها است که به شکل‌های مختلف در زبان بروز می‌یابد (کوچش، ۲۰۲۰). یکی از بارزترین نقش‌های استعاره که در ارتباط با مطالعه حاضر است، نقش استعاره در ساخت و درک عبارات اصطلاحی است (گیبیز و بوگدانویچ و همکاران، ۱۹۹۷). مطالعات بسیاری پیرامون استعاره در اصطلاحات انجام شده است (به طور مثال رجوع کنید به دیویس ۱۹۸۲؛ گیبیز و اوبرین ۱۹۹۰؛ گلاکسبرگ و مک گلون ۲۰۰۱؛ بنسز ۲۰۰۲ و ۲۰۰۵؛

مورنو ۲۰۰۵؛ لانگلاتز ۲۰۰۶؛ مولهال ۲۰۰۷؛ ماسگوسا ۲۰۱۰؛ دوبروولسکی و پیراین ۲۰۱۸؛ راسخ مهند و شمس‌الدینی (۱۳۹۱). مطالعه استعاره در اصطلاحات دارای نام حیوانات نیز در زبانه‌ای مختلف مورد توجه قرار گرفته است (به طور مثال رجوع کنید به روئیس ۲۰۰۲؛ روئیس و هیل ۲۰۰۶؛ ایز ارویشیا ۲۰۱۲؛ شهابی و روبرتو ۲۰۱۵؛ کیلتایکا ۲۰۱۹). یکی از نکات مهمی که در بررسی استعاره در اصطلاحات، باید مد نظر قرار گیرد بافت است، زیرا بافت عامل مهمی در تولید و درک استعاره، از جمله در عبارات اصطلاحی است (دوبروولسکی و پیراین، ۲۰۰۵). از بین پژوهش‌های انجام شده در زمینه نقش بافت بر تولید استعاره می‌توان به موسلف (۲۰۱۲)، کوچش (۲۰۱۵ و ۲۰۲۰)، گیز (۲۰۱۹)، لیزنبرگ (۲۰۲۱)، سمینو (۲۰۲۱)، تیلور (۲۰۲۱) و چابی (۲۰۲۳) اشاره نمود. در این مطالعات بیان شده است که بسیاری از استعاره‌ها توسط عوامل بافتی آمایش^۱ می‌شوند و مفاهیم استعاری تحت تأثیر عوامل بافتی بلافصل و شرایط خاص محیطی شکل می‌گیرند و می‌توان از طریق استعاره‌ها به واقعیت‌های اجتماعی نیز پی برد.

فرایند دیگری که در تولید و درک معنی اهمیت ویژه‌ای دارد، مجاز است. ایوانز (۲۰۰۷): ۱۹۷-۱۹۶) مجاز را بر اساس نگاشت درون حوزه مفهومی تعریف کرده است. نگاشت مجازی درون یک حوزه مفهومی رخ می‌دهد و یک هستار، دسترسی ذهنی به هستاری دیگر را فراهم می‌کند. مجاز فرایندی است که انسان‌ها برای درک و صحبت کردن و فکر کردن با آن، مشکل چندانی ندارند و در زندگی روزمره از آن بسیار کمک می‌گیرند (گیز، ۱۹۹۹). محققان مختلف، مجاز را تحت دسته‌بندی‌های مختلفی معرفی نموده‌اند (به طور مثال رجوع کنید به لیکاف و جانسون ۱۹۸۰: ۳۶-۴۰؛ روئیس د مندوزا ۲۰۰۰؛ روئیس د مندوزا و دیس ۲۰۰۲؛ کوچش ۲۰۱۰؛ اونز ۲۰۱۹: ۳۴۶-۳۴۲). مجاز می‌تواند شامل گسترش مجازی^۲ و کاهش مجازی^۳ باشد (روئیس دو مندوزا، ۲۰۱۱). گسترش مجازی زمانی رخ می‌دهد که عنصر استفاده شده، نقطه دسترسی به مفهومی پیچیده‌تر باشد و به جای آن آمده باشد (روئیس دو مندوزا، ۲۰۱۱). گسترش مجازی مبنای مجاز مبدأ در مقصد است (روئیس دو مندوزا، ۲۰۰۰). جمله we need another hand

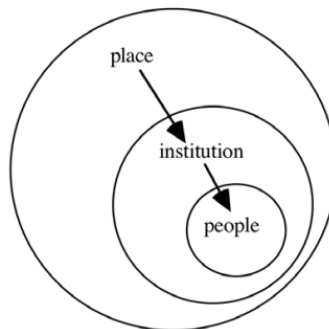
^۱ priming

^۲ metonymic expansion

^۳ metonomic reduction

to complete the job^۱ را در نظر بگیرید، در اینجا از عبارت to complete the job (برای تکمیل کار)، واضح است که چون کارها با دست انجام می‌شوند، پس منظور از hand (دست) که در حوزه کار قرار دارد، worker (کارگر) است که در همان حوزه موجود است. در حوزه کار، نگاشتی از دست به کارگر انجام شده است و دست به مفهومی گسترده‌تر از خودش، یعنی به کارگر اشاره دارد. به این ترتیب شاهد گسترش مجازی هستیم. کاهش مجازی زمانی رخ می‌دهد که وجهی^۲ خاص از عنصر ذکر شده مد نظر است. مثلاً در جمله we eat rabbit every now and then^۳ فعل eat (خوردن) نشان می‌دهد که منظور از rabbit (خرگوش)، وجه rabbit meat (گوشت خرگوش) است؛ بنابراین طبق آنچه گفته شد، کاهش مجازی رخ داده است (روئیس د مندوزا ۲۰۱۱).

گاهی ممکن است چند کاهش و گسترش مجازی با هم رخ دهند که روئیس د مندوزا و ماسگوسا (۲۰۱۱) آن‌ها را تحت عنوان مجموعه‌های مجازی^۴، به چهار دسته تقسیم کرده‌اند. دسته اول شامل دو کاهش مجازی است.

شکل ۲. مجموعه مجاز مکان به جای مؤسسه به جای افراد (برگرفته از روئیس د مندوزا و ماسگوسا، ۲۰۱۱)

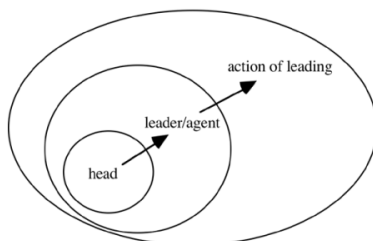
^۱ به معنی تحت‌اللفظی «به یک دست دیگر نیاز داریم تا کار تمام شود.» و معنای استعاره‌ای-مجازی «به یک کارگر دیگر نیاز داریم تا کار تمام شود.»

^۲ facet

^۳ به معنی «ما گاهی خرگوش می‌خوریم.»

^۴ metonymic complexes

همان‌طور که در شکل (۲) نشان داده شده است، مجموعه مجازی موجود در جمله Wall Street is in panic^۱ شامل مجاز مکان به جای مؤسسه و مجاز مؤسسه به جای فرد است. در مجاز اول وال استریت (خیابان) به جای مؤسسه اقتصادی به کار رفته است که شاهد اولین کاهش مجازی هستیم و بعد مؤسسه به جای افراد مرتبط با مؤسسه در نظر گرفته شده‌اند که دومین کاهش مجازی رخ داده است.

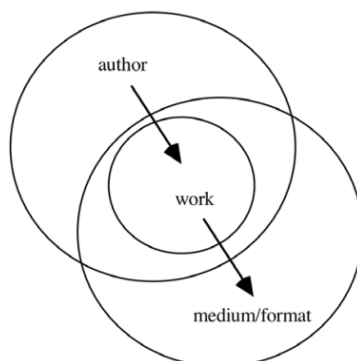

شکل ۳. سر به جای رئیس و رئیس به جای عمل رهبری کردن (برگرفته از روئیس د مندوزا و ماسگوسا، ۲۰۱۱)

دسته دوم، مجموعه مجازی با دو گسترش مجازی است که در شکل (۳) با مثال His sister heads the policy unit^۲ نشان داده شده است. در اینجا head (سر) که بخشی از حوزه است و به عنوان مبدأ مجاز در نظر گرفته می‌شود، به جای چیزی فراتر از سر یعنی leader/agent (رئیس / کارگزار) آمده که در جایگاه مقصد مجازی است. به این ترتیب شاهد مجاز مبدأ در مقصد یا همان گسترش مجازی هستیم. واضح است که با توجه به فعل heads هنوز معنی جمله تکمیل نشده است. leader/agent (رئیس / کارگزار) به جای action of leading (عمل رهبری کردن) آمده است، در اینجا مجاز شخص به جای عمل وجود دارد، می‌دانیم شخص انجام دهنده عمل بخشی از عمل است، بنابراین agent (رئیس / کارگزار) به چیزی گسترده‌تر از شخص اشاره دارد و با توجه به این توضیحات مشخص می‌شود که دومین گسترش مجازی در این حوزه رخ داده است.

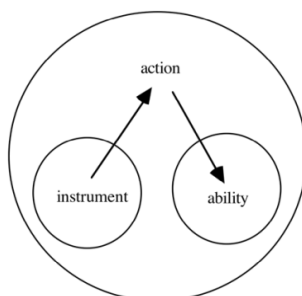
^۱ به معنی تحت‌اللفظی «وال استریت وحشت‌زده است» و به معنی استعاره‌ای-مجازی «افراد مرتبط با در وال استریت وحشت‌زده هستند».

^۲ به معنی تحت‌اللفظی «خواهرش سر واحد سیاستگذاری است» و به معنی استعاره‌ای-مجازی «خواهرش واحد سیاستگذاری را هدایت می‌کند».

شکل ۴. نویسنده به جای اثر به جای فرمت اثر (برگرفته از رئیس د مندوزا و ماسگوسا، ۲۰۱۱)

سومین نوع مجموعه مجاز، مجموعه مجازی است که در آن ابتدا یک کاهش و بعد یک گسترش رخ داده است. جمله Shakespeare is on the top shelf^۱ مثالی از این نوع است که Shakespeare (نام نویسنده) به جای work (اثر نویسنده) آمده است و در اینجا شاهد یک کاهش مجازی هستیم. از طرفی منظور از work (اثر نویسنده)، medium/format (وسیله بیان/فرمت ارائه) یعنی کتاب است (چون داخل قفسه است متوجه می‌شویم که منظور، کتاب است). در اینجا شاهد گسترش مجازی هستیم.

شکل ۵. ابزار به جای عمل به جای توانایی انجام عمل (برگرفته از رئیس د مندوزا و ماسگوسا، ۲۰۱۱)

چهارمین نوع مجموعه مجازی، وجود یک گسترش مجازی در ابتدا و سپس یک کاهش مجازی است. مثال He has too much lip^۲ را در نظر بگیرید. در ابتدا lip (لب) که ابزار حرف

^۱ به معنی «شکسپیر در قفسه بالایی است».

^۲ به معنی تحت‌اللفظی «او خیلی لب دارد» و معنای استعاری-مجازی «خیلی حرف می‌زند» (البته این اصطلاح، معنای جسارت در حرف زدن را در خود نهفته دارد)

زدن است به جای عمل حرف زدن به کار رفته که بنابراین از آنجا که ابزار حرف زدن صرفاً بخشی از عمل حرف زدن است، یک گسترش مجازی رخ داده است. سپس برای کامل شدن معنی این عبارت، فقط وجهی از حرف زدن، یعنی مهارت حرف زدن برجسته شده و عمل حرف زدن به یک مهارت (حرف زدن با جسارت) کاهش یافته است؛ بنابراین یک کاهش مجازی رخ داده است.

۲.۳ استجاز

استعاره و مجاز فرایندهای مؤثری برای تولید و درک عبارات هستند که محور تحقیقات زیادی قرار گرفته‌اند. آنچه توجه کمتری به خود جلب کرده، برهم‌کنش استعاره و مجاز است که در آن استعاره و مجاز به طور هم‌زمان در ساخت معنی شرکت دارند. انواع مختلفی از الگوهای استجاز ارائه شده‌اند. اولین دسته‌بندی متعلق به گوسنس (۱۹۹۰) است که دو نوع استجاز را معرفی نموده که عبارت‌اند از *استعاره برگرفته از مجاز* و *مجاز درون استعاره*. منظور وی از استعاره برگرفته از مجاز این است که استعاره مورد نظر در اصل، خاستگاهی مجازی دارد و درون یک مجاز رخ می‌دهد، مانند *بزدل* که مجاز از *ترسو* است و استعاره *بزدل ترسو* است نیز درون این مجاز وجود دارد. مجاز درون استعاره زمانی رخ می‌دهد که عنصری از حوزه دارای مجاز، در مبدأ و عنصری از همان حوزه در مقصد یک استعاره وجود داشته باشند به طوری که این دو عنصر، تشکیل دهنده یک مجاز باشند (گوسنس، ۱۹۹۰). به عنوان مثال، عبارت *پاگند/شتن* به *عرصه انتخابات* به معنی وارد شدن به فضای انتخابات است. در اینجا استعاره‌ای داریم که بخشی از آن را مجاز تشکیل داده است. *پاگند/شتن* در مبدأ استعاره و *وارد شدن* در مقصد استعاره مشاهده می‌شوند، اما هر دو این عناصر متعلق به حوزه‌ای مجزا هستند که در آن *پاگند/شتن* به جای *وارد شدن* به کار رفته و شاهد مجاز جزء به جای کل هستیم. به این ترتیب، یک عبارت داریم که از طریق مجاز درون استعاره ساخته شده و درک می‌گردد.

پژوهش قابل توجه دیگری که در زمینه انواع الگوهای استجاز وجود دارد، اثر روئیس د مندوزا و ماسگوسا (۲۰۱۲) است که الگوهای استجاز را به شش دسته تقسیم کرده‌اند که عبارت‌اند از: ۱- یک گسترش مجازی در مبدأ استعاره. ۲- یک گسترش مجازی در مقصد استعاره. ۳- یک گسترش مجازی در مقصد یکی از عناصر همتا. ۴- یک گسترش مجازی در مبدأ یکی از عناصر همتا. ۵- یک کاهش مجازی در مبدأ یکی از عناصر همتا. ۶- یک کاهش

مجازی در مقصد یکی از عناصر همتا. برای استعاره‌هایی که در مبدأ یا مقصدشان، مجاز از نوع کاهش‌یافته وجود داشته باشد، یعنی دسته‌هایی متناظر با دسته‌های ۱ و ۲ برای کاهش مجازی، الگوی جداگانه‌ای در نظر گرفته نشده است. روئیس دِ مندوزا (۲۰۲۱) با بررسی مجدد دسته‌بندی‌های قبلی خودش درباره انواع الگوهای استجاز، دسته‌بندی جدیدی ارائه می‌دهد و چهار الگو معرفی می‌نماید که مبنای کار مطالعه حاضر نیز قرار گرفته‌اند:

۱- گسترش مجازی در مبدأ استعاره: به طور مثال در His comments were made tongue in cheek^۱، استعاره‌ای وجود دارد که در حوزه مبدأ، حالتی از چهره یعنی tongue in cheek (به معنی تحت‌اللفظی فشار دادن زبان به بخش داخلی گونه) و در حوزه مقصد، معنی عبارت tongue in cheek، یعنی غیرجدی بودن یا شوخی بودن قرار دارد. از آنجاکه برخی افراد این حالت چهره (فشار دادن زبان به بخش داخلی گونه) را برای تحقیر و اهانت به کار می‌برند، معنای آن گسترش پیدا کرده و برای هر نوع بیان طعنه‌آمیز به کار رفته و تحت عنوان طنز و شوخی در نظر گرفته شده است. در نهایت هم گسترش بیشتری یافته و برای هر گونه سخنی که جدی نباشد به کار می‌رود. با توجه به این توضیح، حالت چهره که در مبدأ وجود دارد، مجازی است از غیرجدی بودن؛ بنابراین مجاز موجود در مبدأ استعاره، یک گسترش مجازی است.

۲- گسترش مجازی در مقصد استعاره: در اصطلاح My lips are sealed^۲ (به معنی تحت‌اللفظی لب‌هایم مهر و موم شده‌اند) استعاره‌ای وجود دارد که عبارت اصطلاحی مورد نظر در مبدأ استعاره و فردی که دهانش را محکم بسته (دهانش قرص است)، در مقصد استعاره است. عنصری از مبدأ یعنی To seal برای مهر و موم کردن چیزی به کار می‌رود به نحوی که هیچ چیز از داخل به بیرون نشت نکند. اما متوجه هستیم که منظور از مقصد استعاره یعنی محکم بسته بودن دهان، این است که آن فرد قرار است صرفاً درباره یک موضوع محرمانه حرفی نزند و آن را فاش نسازد؛ بنابراین، آنچه که تکمیل معنا را ممکن می‌کند، مجاز نهفته در مقصد است که منظور از محکم بسته بودن دهان، فاش نساختن راز است. از آنجاکه فاش نساختن راز، مفهومی گسترده‌تر

^۱ به معنی «نظرات او به شوخی ارائه شدند».

^۲ به معنی «دهنم قرصه».

از محکم بسته‌بودن دهان است، به‌طوری که همین عنصر را هم در برمی‌گیرد، در مقصد استعاره مذکور، مجاز مبدأ در مقصد، یا گسترش مجازی وجود دارد.

۳- کاهش مجازی در مبدأ استعاره: در جمله *Iraq war after 2003 became a Second Vietnam*^۱ استعاره‌ای وجود دارد که جنگ ویتنام بر جنگ عراق نگاشت شده است. جنگ ویتنام به عنوان جنگی شناخته شده و ملموس‌تر در مبدأ و جنگ عراق در مقصد قرار دارند. در هر دو جنگ، نیروهای آمریکا، ویتنام و عراق را اشغال کردند و غیرنظامیان به خطر افتادند. منظور از *Second Vietnam* (که به شرایط جنگ عراق در مقصد نگاشت شده است) تکرار شرایط جنگ ویتنام است؛ بنابراین مجاز موجود در مبدأ، ویتنام دوم به جای تکرار شرایط جنگ در ویتنام است که در آن وجهی از ویتنام برجسته شده است. به این ترتیب یک کاهش مجازی در مبدأ رخ داده است.

۴- کاهش مجازی در مقصد استعاره: در جمله *Please, lend an ear for a moment*^۲ استعاره‌ای وجود دارد که حوزه قرض دادن در مبدأ استعاره و عبارت *lend an ear* در مقصد استعاره قرار می‌گیرد. عناصر همتایی که بر هم نگاشت می‌شوند از این قرارند: کسی که از او خواسته شده گوش بدهد قرض‌دهنده است. کسی که درخواست توجه به حرف را می‌کند قرض‌گیرنده است. گوش کردن به حرف که درخواست می‌شود، شیئی است که قرض گرفته می‌شود. شیئی که قرض گرفته می‌شود، از مبدأ، به گوش در مقصد نگاشت می‌شود. در واقع گوش به جای کاربردش در گوش کردن به کار رفته است، یعنی یک کاهش مجازی در مقصد استعاره داریم که معنای کامل عبارت را فراهم می‌کند (مثال‌ها از روئیس د مندوزا ۲۰۲۱).

در بخش بعدی ابتدا به روش جمع‌آوری داده‌های پژوهش اشاره می‌نماییم و سپس تحلیل داده‌ها را بر اساس الگوهای مختلف مشاهده شده در داده‌ها ارائه خواهیم نمود.

۴. تحلیل داده‌ها

در این بخش که شامل دوزیربخش اصلی است، روش جمع‌آوری داده‌های پژوهش و همچنین تحلیل داده‌ها بر اساس انواع دسته‌بندی‌های استجاز تحت الگوهای مختلف، ارائه می‌شوند.

^۱ به معنی «جنگ عراق بعد از ۲۰۰۳ ویتنام دوم شد».

^۲ به معنی تحت‌اللفظی «لطفاً یک لحظه گوش به من قرض بده» و به معنی استعاری- مجازی «یک لحظه به حرفم گوش کن» یا «یک لحظه به حرفم توجه کن» است.

۱.۴ داده‌های پژوهش

برای جمع‌آوری داده‌های این پژوهش ابتدا تمام اصطلاحات دارای نام حیوانات از فرهنگ کنایات سخن (انوری، ۱۳۸۳) که شامل ۷۲۵ مورد بود، استخراج شدند. سپس عبارات فعلی‌ای که در توضیحات مدخلشان، تحت عنوان قدیمی معرفی نشده بودند، جدا شدند. عبارات فعلی به دست آمده ۲۱۷ مورد بودند. باتوجه به اینکه امروزه نیز بسیاری از آن عبارات به کار نمی‌روند، از ده گویشتور زبان فارسی در سنین ۲۱ تا ۴۷ سال خواسته شد عبارات اصطلاحی‌ای را که برایشان آشناست از بین این ۲۱۷ مورد انتخاب کنند. نهایتاً ۵۷ عبارت اصطلاحی به دست آمد که در پاسخ هر ده نفر مشترک بود و به نظر می‌رسد رایج‌ترین عبارات فعلی اصطلاحی دارای نام حیوان در زبان فارسی هستند.

۲.۴ الگوهای مختلف استجاز در عبارات اصطلاحی

در این بخش، تحلیل تعدادی از داده‌های پژوهش ارائه می‌گردند. لازم به ذکر است معنی اصطلاحات، بر مبنای تعریفی است که در فرهنگ کنایات سخن (انوری، ۱۳۸۳) آمده است. پس از معنی هر اصطلاح، مثالی نیز از زبان فارسی آورده شده است که آنها نیز برگرفته از مدخل‌های فرهنگ کنایات سخن هستند. در هر دسته‌ای که تعداد نمونه‌ها بیشتر بوده، تحلیل نمونه‌های بیشتری آورده شده است.

۱.۲.۴ گسترش مجازی در مبدأ استعاره

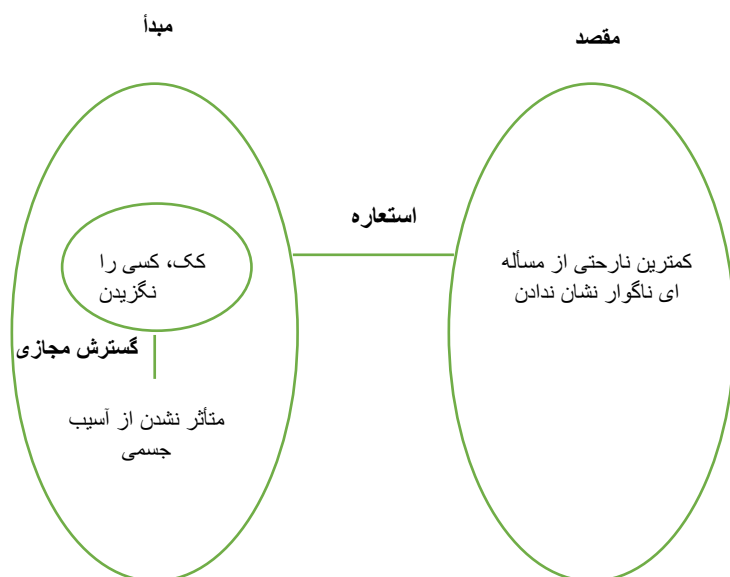
در اینجا دو عبارات اصطلاحی که در ساخت معنی آنها استجاز از نوع گسترش مجازی در مبدأ استعاره، نقش کلیدی دارد مورد تحلیل قرار می‌گیرند.

(۱) کک ... نگزیدن

معنی: ناراحتی به خود راه‌دادن یا نسبت به واقعه یا خبری که می‌بایست متأثر شد، بی‌اعتنا بودن

مثال: دخترش را دستی‌دستی انداخت توی آتش، ککش هم نگزید. (انوری، ۱۳۸۳: ۱۲۶۱)

مفهوم کمترین ناراحتی از مسئله‌ای ناگوار نشان ندادن، از طریق اصطلاح کک، کسی را نگزیدن در ک می‌شود. آنچه این نگاهت استعاره را ممکن می‌کند، مجاز نهفته در کک کسی را نگزیدن است، چرا که این عبارت برای بیان مفهوم دیگری به کار رفته است. با توجه به اینکه گزیده شدن توسط کک، آسیب و آزار زیاد جسمی برای فرد ایجاد نمی‌کند، در این عبارت از کک استفاده شده است و نه موجوداتی مانند پشه و عقرب که به نوعی آزار و آسیب جدی‌تری وارد می‌کنند. این انتخاب از بین گزندگان، نشان می‌دهد که فرد حتی به اندازه آسیب بسیار جزئی که نیش کک وارد می‌کند هم متأثر از آسیب نشده است. به این ترتیب از عبارت کک کسی را نگزیدن، به مفهومی گسترده‌تر می‌رسیم که همان متأثر نشدن از آسیب جسمی است، بنابراین شاهد گسترش مجازی در مبدأ استعاره فوق هستیم. برای روشن‌تر شدن موضوع شکل (۶) را ببینید.

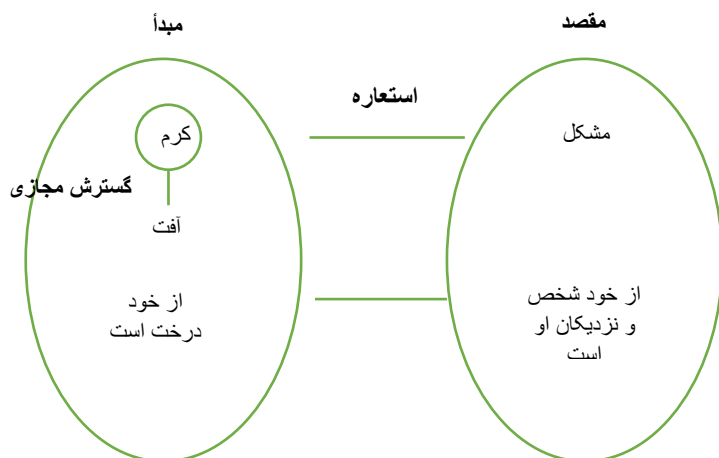

شکل ۶. گسترش مجازی در مبدأ استعاره در اصطلاح کک/او را نگزید

(۷) کرم (کرم درخت) از خود درخت است.

معنی: زمانی گفته می‌شود که در روی دادن مشکل یا شکستی، آشکار شدن عیب یا سُرّی، خود شخص یا نزدیکان او مقصر باشند. مقصر اصلی خود شخص یا نزدیکان او هستند
مثال: میرزا جان قسم و آیه را بگذار کنار، کرم از خود درخت است. (انوری، ۱۳۸۳: ۱۲۴۶)

انسان به تجربه دریافته زمانی که درختی دچار آفت می‌شود، این آفت، منجر به شکل‌گیری کرم در درون درخت می‌گردد. آفت یا کرم در مراحل شکل‌گیری میوه، وارد میوه درخت می‌شود. به این معنا که چون درخت دارای آفت است، میوه نیز مبتلا می‌گردد. اصطلاح مورد نظر با توجه به این اتفاق که در طبیعت رخ می‌دهد، ساخته شده است. در شکل (۷) مفهوم خود شخص و نزدیکان او از طریق خود درخت فهم می‌شود. عنصر همتای موجود در مبدأ، یعنی کرم، به عنصر مشکل در حوزه مقصد نگاشت شده است. کرم به عنوان نوعی آفت با این عبارت در رابطه مجازی از نوع گسترش است؛ بنابراین دلیل استفاده از چنین نگاشتی این است که در این عبارت اصطلاحی کرم به صورت مجازی به مفهومی فراتر و پیچیده‌تر از کرم یعنی آفت ارجاع دارد؛ بنابراین شاهد یک گسترش مجازی در مبدأ استعاره هستیم.

شکل ۷. گسترش مجازی در مبدأ استعاره در اصطلاح کرم/از خود درخت است

۲.۲.۴ کاهش مجازی در مبدأ استعاره

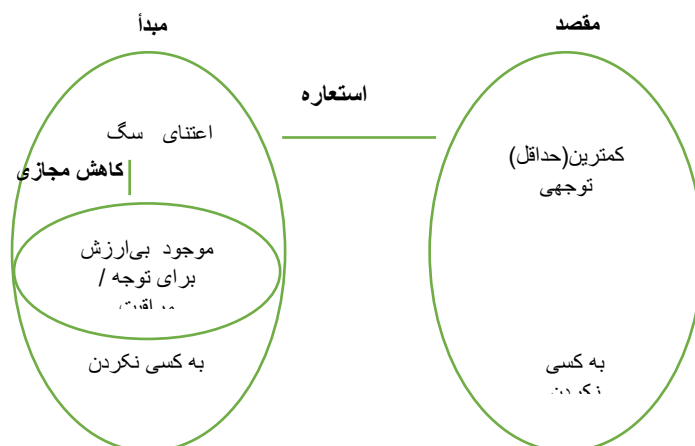
در این قسمت چهار عبارت اصطلاحی بررسی می‌شوند که دارای الگوی کاهش مجازی در مبدأ استعاره هستند.

(۸) اعتنای سگ به کسی نکردن.

معنی: به او کاملاً بی‌توجه بودن، کمترین ارزشی برایش قائل نبودن.

مثال: حالا چه خبر شده که اعتنای سگ هم به او نمی‌کنی؟ (انوری، ۱۳۸۳: ۶۲)

در این اصطلاح، معنی کمترین (حداقل) توجه به کسی، از طریق میزان اعتنا به سگ، درک و فهم می‌شود. به این معنا که وقتی به کسی بی‌توجهی می‌شود و برای او کمترین ارزشی قائل نمی‌شوند، انگار که او را از لحاظ ارزشی هم‌تراز با سگ قرار داده‌اند. چنین مفهومی از طریق استعاره کمترین توجهی به کسی نکردن اعتنای سگ به کسی نکردن است، حاصل می‌شود. اما یک مجاز نیز در این اصطلاح نهفته است. سگ در بسیاری از بافت‌ها در زبان فارسی، تداعی‌گر مفهوم موجودی بی‌قدر و ارزش است. شواهدی از این ارزش‌گذاری منفی برای حیوانی مانند سگ را می‌توان در ادبیات فارسی نیز به خوبی مشاهده نمود. برای نمونه ابیاتی که در ادامه می‌آیند مؤید چنین دیدگاهی به سگ هستند. سعدی: به عرف اندر جهان از سگ بتر نیست / نکویی با وی از حکمت به در نیست. برای درک بهتر، شکل (۸) را ببیند.

شکل ۸ کاهش مجازی در مبدأ استعاره در اصطلاح اعتنای سگ به کسی نکردن

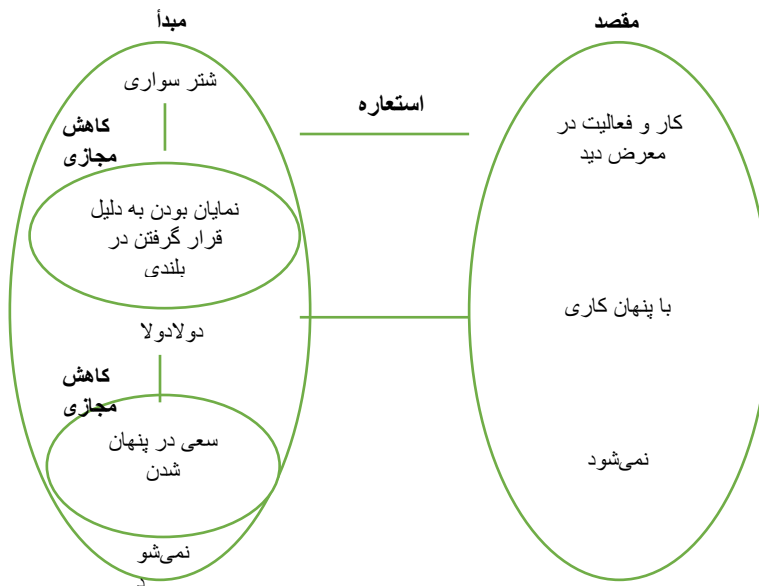
در اصطلاح موردنظر، واژه سگ، وجه خاصی از این موجود را برجسته می‌کند که بی‌ارزشی او و توجه نکردن انسان‌ها به این موجود است. با توجه به توضیحات ارائه شده، کاهش مجازی در مبدأ استعاره رخ داده است.

(۹) اصطلاح: شترسواری که دولادولا نمی‌شود.

معنی: هنگامی گفته می‌شود که کسی بیهوده سعی در پنهان کردن کار و فعالیت خود کند. مثال: یا نباید این کار را می‌کردی یا حالا که کردی، دیگر نباید از کسی پنهان کنی،

شترسواری که دولادولا نمی‌شود. (انوری، ۱۳۸۳: ۹۹۸)

معنی کار و فعالیت در معرض دید، از طریق نگاشت شترسواری به آن و مفهوم پنهان کردن، از طریق دولادولا شدن درک می‌شود. با توجه به بافتی که این عبارت اصطلاحی مورد استفاده قرار می‌گیرد و واژه‌های به کار رفته در آن، وجهی از شترسواری برجسته می‌شود که در ارتباط با نمایان بودن به دلیل قرار گرفتن بر بلندی است، چرا که شتر قدبلندی دارد، لاجرم هر که بر آن سوار شود، از دور هم پیدا و هویدا است؛ بنابراین در اینجا مجاز کل به جزء، یا به عبارت دیگر، برجسته شدن وجهی از شترسواری را داریم که کاهش مجازی به شمار می‌آید. ضمناً دولادولا شدن در این اصطلاح، آن وجهی را برجسته می‌کند که مربوط به پنهان شدن از طریق دولادولا شدن است؛ بنابراین در اینجا نیز شاهد کاهش مجازی در مبدأ هستیم. الگوی استجاز در این اصطلاح در شکل (۹) قابل مشاهده است:

شکل ۹. کاهش مجازی در مبدأ استعاره در اصطلاح شترسواری که دولادولا نمی‌شود

در مثال‌های ارائه شده برای انواع استجاز (روئیس د مندوزا، ۲۰۲۱)، به وجود بیش از یک مجاز در مبدأ یا مقصد اشاره‌ای نشده است. در این مورد از نمونه‌های فارسی، شاهد دو کاهش مجازی مجزا در مبدأ استعاره هستیم. از آنجا که هر دو مجاز از یک نوع (کاهش مجازی) هستند، آنها را فارغ از تعدادشان، در دسته کاهش مجازی در مبدأ قرار داده‌ایم.

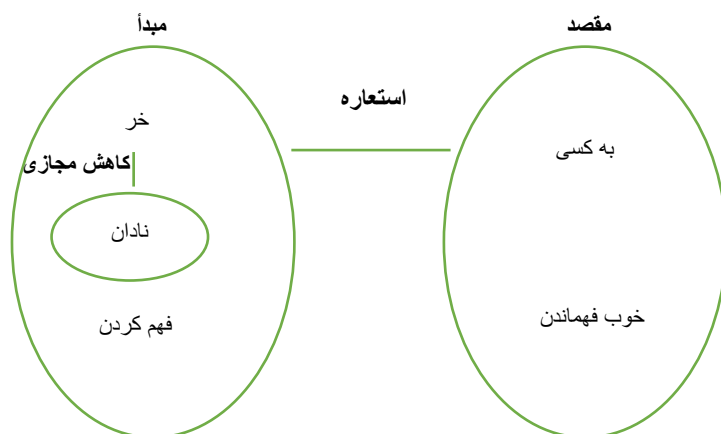
(۱۰) شیرفهم کردن (خرفهم کردن)

معنی: فهماندن

مثال: به مادرم بگوئید، شیرفهمش کنید که قصد ازدواج با او را ندارید. (انوری، ۱۳۸۳: ۱۰۳۳)

روابط استعاری این اصطلاح در شکل زیر نشان داده شده‌اند. البته در ابتدا باید ذکر شود که دو اصطلاح شیرفهم کردن و خرفهم کردن در یک معنی به کار می‌روند. در فرهنگ معین آمده است که برای بیان مؤدب‌تر، به جای خر از واژه شیر استفاده شده است. بنابراین، در این صورت از اصطلاح نوعی خوشایندسازی^۱ وجود دارد. خوشایند سازی از این جهت صورت می‌گیرد که در فرهنگ فارسی، خر همواره حیوانی نادان در نظر گرفته شده و اطلاق نام او به انسان، نوعی تحقیر و توهین محسوب می‌شود. در نمونه‌های شعر فارسی نیز نسبت دادن نادانی به خر دیده می‌شود؛ مانند این رباعی که برخی آن را از خیام و برخی از بوعلی سینا دانسته‌اند: با این دو سه نادان که چنین پندارند / از جهل که دانای جهان ایشانند / خرباش که از خری ایشان به مثل / هر کوه خرسست کافرش پندارند! اما شیر مظهر قدرت و سلطنت است و در این عبارت اصطلاحی، با قرار دادن واژه شیر به جای خر، بار منفی آن را از بین برده‌اند تا ضمن انتقال معنی اصطلاح به مخاطب، احتمال برداشت توهین آمیز از بین برود. در واقع به جای کنار گذاشتن کامل این اصطلاح، تغییراتی در آن ایجاد کرده‌اند، به نحوی که بتوان باز هم از این اصطلاح استفاده کرد. با توجه به اینکه اصل معنی این اصطلاح از خرفهم کردن حاصل شده، همین اصطلاح مورد بررسی قرار گرفته است.

^۱ Euphemism

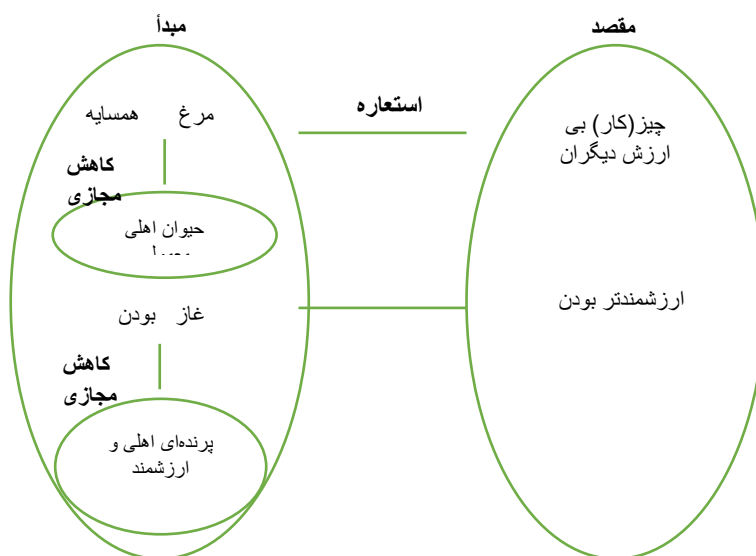
شکل ۱۰. کاهش مجازی در مبدأ استعاره در اصطلاح خرفهم کردن

این اصطلاح زمانی به کار می‌رود که فردی، موضوعی را آن‌قدر جزء به جزء و ساده توضیح دهد که برای هر کسی به راحتی قابل درک باشد. همان‌طور که در شکل (۱۰) پیداست، مفهوم استعاری خوب فهماندن به کسی از طریق عبارت خرفهم کردن، درک می‌شود. در مبدأ این استعاره شاهد یک مجاز هستیم. آنچه در این عبارت به کار رفته واژه خراس است و این واژه، وجهی از این حیوان را برجسته می‌نماید که در ارتباط با حماقت و نادانی او است چرا که گویشور فارسی‌زبان به خر، صفت نادان داده و یکی از مظاهر نادانی در زبان فارسی همین حیوان در نظر گرفته شده است؛ بنابراین در این مورد از نمونه‌ها، شاهد کاهش مجازی در مبدأ استعاره هستیم. (۱۱) مرغ همسایه غاز بودن.

معنی: هنگامی گفته می‌شود که بخواهند بگویند چیزهای یا کارهای دیگری برتر و بهتر از آن خود به نظر می‌رسد

مثال: - ائاثیه مجلل آنها را نگاه کن! - آری مرغ همسایه غاز است! (انوری، ۱۳۸۳: ۱۴۷۸)

این اصطلاح زمانی به کار می‌رود که دارایی‌ها و کارهای دیگران را (با اینکه بی‌نقص نباشند)، بهتر از دارایی و یا کار خود بدانیم. همان‌گونه که در شکل (۱۱) دیده می‌شود، مفهوم چیز (کار) بی‌ارزش دیگران از طریق مرغ همسایه درک می‌گردد و ارزشمند بودن از طریق غاز بودن فهمیده می‌شود. مجازهای موجود در مبدأ از این قرارند: مرغ، حیوانی اهلی است و به وفور یافت می‌شود، به همین دلیل این واژه در این اصطلاح، وجهی از مرغ را برجسته می‌کند که مربوط به معمولی بودن است؛ بنابراین کاهش مجازی در مبدأ استعاره مشاهده می‌شود. از طرفی غاز هم در این اصطلاح، دارای مجاز است چرا که در مقایسه با مرغ قرار گرفته و آن وجهی از غاز برجسته می‌شود که به اهلی و ارزشمند بودن غاز مربوط است؛ بنابراین در اینجا نیز کاهش مجازی در مبدأ وجود دارد. در اصطلاح مرغ همسایه غاز بودن، مانند عبارت اصطلاحی شترسواری دولا دولا نمی‌شود، شاهد دو کاهش مجازی در مبدأ هستیم. الگوی استجاز در این اصطلاح در شکل زیر قابل مشاهده است:

شکل ۱۱. کاهش مجازی در مبدأ استعاره در اصطلاح مرغ همسایه غاز بودن

۳.۲.۴ کاهش مجازی در مقصد استعاره

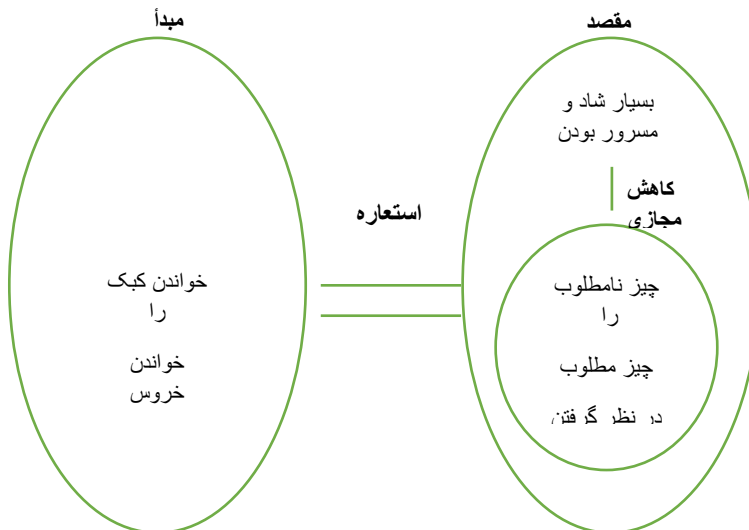
در بین داده‌های پژوهش یک مورد در این دسته قرار گرفت که تحلیل آن در ادامه ارائه می‌گردد.

(۱۲) کبک کسی خروس خواندن.

معنی: بسیار شاد و مسرور بودن او

مثال: دیگر از عاشقی فارغ شده‌ای، دیگر کبکت خروس نمی‌خواند، دیگر سیر شده‌ای.
(انوری، ۱۳۸۳: ۱۲۳۵)

این اصطلاح زمانی به کار می‌رود که فردی از فرط شادی، حتی چیزهای ناخوشایند هم برایش دلنشین باشد. در شکل (۱۲) مشاهده می‌شود که مفهوم بسیار شاد و مسرور بودن از خواندن کبک را خواندن خروس در نظر گرفتن، درک می‌گردد. با توجه به چنین اصطلاحاتی در زبان فارسی ظاهراً در گذشته ارزیابی صدای کبک و خروس، به این صورت بوده که صدای کبک، صدایی ناخوش و صدای خروس، آوازی خوش است. البته این برداشت در مقایسه با صدای خروس مطرح می‌شود و همیشه این‌طور نیست که کبک در جایگاه ارزشی پایین‌تری باشد، گاهی در مقایسه با سایر پرندگان، کبک و ویژگی‌هایش را زیباتر می‌دانند، مانند اصطلاح «کلاغ می‌خواست راه رفتن کبک رو یاد بگیره راه رفتن خودش هم یادش رفت». یک مجاز در این استعاره نهفته است که در مقصد استعاره وجود دارد. شاد بودن وجوه مختلفی دارد که در این اصطلاح، وجه خاصی از آن برجسته می‌شود و آن هم چیز نامطلوب را چیز مطلوب در نظر آوردن است. به این ترتیب یک کاهش مجازی در مقصد استعاره وجود دارد.

شکل ۱۲. کاهش مجازی در مقصد استعاره در اصطلاح کبک کسی خروس خواندن

پس از بررسی داده‌های این مطالعه، مشاهده شد که در داده‌های موجود، یکی از دسته‌بندی‌های روئیس د مندوزا (۲۰۲۱) یعنی الگوی گسترش مجازی در مقصد استعاره وجود

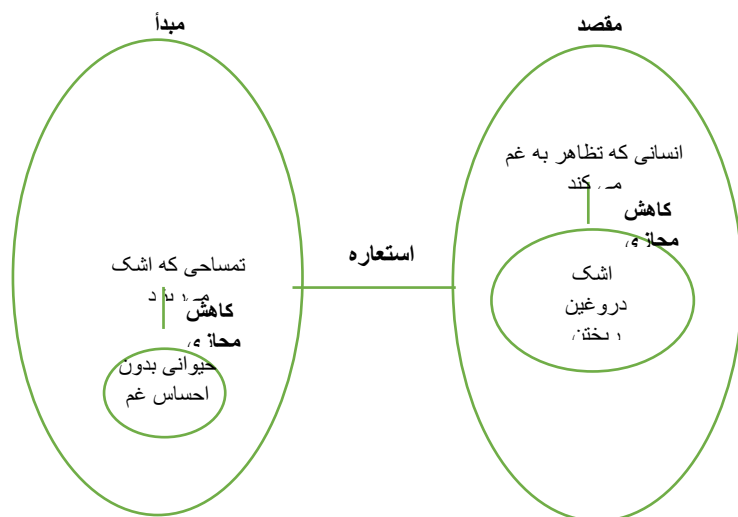
ندارد. دو الگوی دیگر از استعجاز مشاهده شدند که از این قرار هستند: حضور هم‌زمان کاهش مجازی در مبدأ و کاهش مجازی در مقصد استعاره و همچنین الگوی مجموعه مجازی در مبدأ استعاره. نمونه‌هایی از این موارد در ادامه بررسی می‌شود.

۴.۲.۴ حضور هم‌زمان کاهش مجازی در مبدأ و کاهش مجازی در مقصد استعاره (۱۳) اشک تمساح ریختن.

معنی: اظهار ناراحتی کردن و خود را ناراحت نشان دادن به دروغ و از روی ریا

مثال: ناگهان همه اشک تمساح ریختند. (انوری، ۱۳۸۳: ۶۰)

در باور عامه، تمساح قبل از شکار و برخی می‌گویند بعد از شکار به حال شکارش اشک می‌ریزد. البته این باور ریشه در آب آمدن از چشم تمساح دارد. در اصل برخی جانوران آبی یا دوزیست، از آنجاکه کلیه‌هایشان توان تولید ادرار غلیظ و نمکی ندارند، غده‌های نمکی در چشم، بینی یا زبان خود دارند و نمک اضافه بدن را از طریق اشک‌های نمکی دفع می‌نمایند. تمساح یکی از دوزیستانی است که غده نمکی‌اش در قسمت چشم‌های اوست (هیگمن، ۲۰۰۸: ۵۸۵ و ۶۱۲ و ۶۸۶). این اصطلاح، بسیار شبیه اصطلاح *to beat one's breast*، یکی از مثال‌های رئیس د مندوزا و ماسگوسا (۲۰۱۲) برای الگوی کاهش مجازی در مقصد استعاره است. همان‌طور که در شکل (۱۳) نشان داده شده این استعجاز در فارسی، علاوه بر یک کاهش مجازی در مقصد استعاره، دارای کاهش مجازی در مبدأ استعاره نیز هست. به طور کلی استعاره/انسانی که تظاهر به غم می‌کند تمساحی که اشک می‌ریزد است را داریم. آنچه درک این عبارت اصطلاحی را در این استعاره فراهم می‌کند مجازهایی است که در مبدأ و مقصد مشاهده می‌شوند. در مقصد استعاره آن وجهی از تظاهر به غم برجسته می‌شود که در ارتباط با اشک ریختن دروغین/انسان است؛ بنابراین شاهد یک کاهش مجازی در مقصد استعاره هستیم. از طرفی تمساح در عبارت موجود در مبدأ، آن وجهی از حیوان را برجسته می‌کند که فاقد احساس غم بودن او است، بنابراین یک کاهش مجازی در مبدأ نیز داریم.

شکل ۱۳. حضور هم‌زمان کاهش مجازی در مبدأ و کاهش مجازی در مقصد استعاره در اصطلاح اشک/تمساح ریختن نکته جالب توجه در این عبارت اصطلاحی این است که اگر در زمانی به کار رود که فردی، مشخصاً با اشک ریختن تظاهر به غم کند، آن وقت کاهش مجازی در مقصد استعاره نخواهیم داشت و اشک ریختن دروغین انسان مستقیماً از طریق اشک آمدن از چشم تمساح درک می‌شود و فقط شاهد کاهش مجازی در مبدأ خواهیم بود. این مسئله تأییدی است بر نقش بافت موقعیتی در درک استعاره.

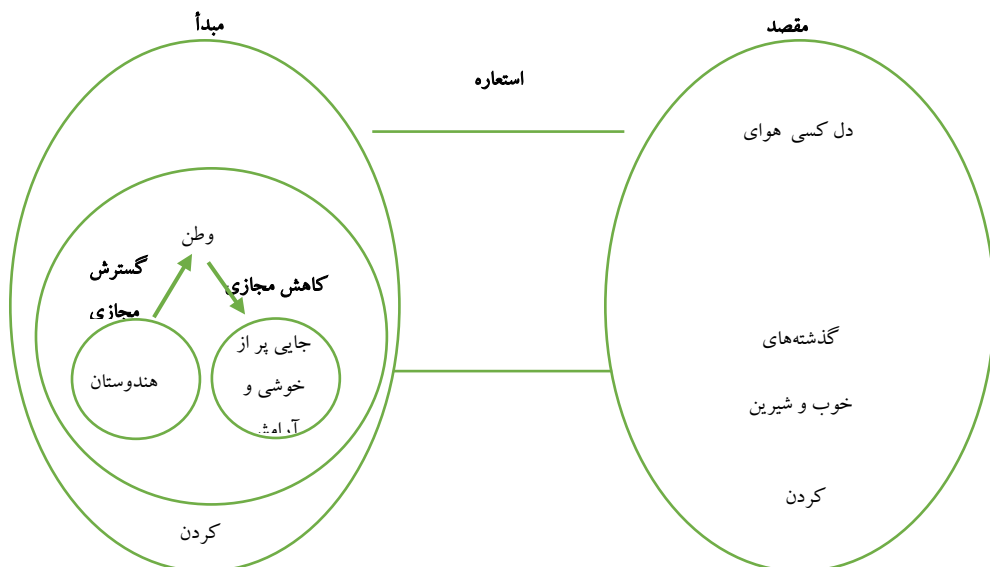
۵.۲.۴ مجموعه مجازی در مبدأ استعاره

(۱۴) فیل کسی یاد هندوستان کردن

معنی: به یاد گذشته‌های خوب و شیرین افتادن او

مثال: رفیقم گفت فیلِت یاد هندوستان افتاده دوباره ایرانی شده‌ای. (انوری، ۱۳۸۳، ص ۱۱۷۰) همان‌طور که در شکل (۱۴) دیده می‌شود، این مفهوم که فردی یاد چیزی خوب و خوشایند کرده از طریق عبارتی که در مبدأ است؛ یعنی فیل کسی یاد هندوستان کرده حاصل می‌شود. از آنجا که فارسی‌زبانان به طور معمول زیستگاه فیل را هندوستان می‌دانسته‌اند، لاجرم فیل برایشان نمادی از هندوستان است. از طرفی، چیزهای خوب و خوشایند به هندوستان نگاشت شده است. آنچه زمینه‌ای فراهم می‌کند تا چنین نگاشتی انجام شود، مجازی است که در هندوستان به کار رفته است و باعث رسیدن از هندوستان به وطن می‌شود. در ادبیات فارسی نیز به دوری فیل از

وطن اشاره‌هایی شده است، مثلاً در دفتر چهارم مثنوی معنوی چنین آمده است: پیل باید تا چو خسپد او ستان/ خواب بیند خطه هندوستان/ خر نبیند هیچ هندستان به خواب/ خر ز هندستان نکردست اغتراب.

شکل ۱۴. مجموعه مجازی در مبدأ استعاره در اصطلاح *فیل کسی یاد هندوستان کردن*

اما در این اصطلاح، منظور از *یاد هندوستان کردن*، صرفاً یاد وطن کردن نیست، بلکه یاد خوشی‌هایی است که فرد در آنجا تجربه کرده است. چیزی که معنی نهایی را بر مخاطب آشکار می‌سازد، مجاز دیگری است که درون حوزه مورد نظر وجود دارد. یکی از ویژگی‌های وطن، خوشایند بودن هر چیزی است که از آن به یاد فرد دور از وطن (در اینجا دور از چیزی که برایش خوشایند است) می‌آید؛ بنابراین در عبارت اصطلاحی *فیل کسی یاد هندوستان کردن*، استعاره‌ای وجود دارد که در مبدأ آن شاهد مجموعه‌ای مجازی هستیم که ابتدا یک گسترش و سپس کاهش مجازی در آن رخ داده است.

در عبارت اصطلاحی *یک کلاغ چهل کلاغ کردن* نیز مجموعه‌ای مجازی در مبدأ داریم که محصول دو گسترش برای دو کلاغ (کلاغ برای خبرچین برای خبر) است.

۵. نتیجه‌گیری

بررسی‌های انجام شده نشان دادند که داده‌های این پژوهش در سه دسته از الگوهای استجاز معرفی شده توسط روئیس د مندوزا (۲۰۲۱) قرار می‌گیرند که عبارتند از: ۱- گسترش مجازی

در مبدأ استعاره. ۲- کاهش مجازی در مبدأ استعاره. ۳- کاهش مجازی در مقصد استعاره. باتوجه‌به داده‌های این پژوهش، برای دسته چهارم یعنی گسترش مجازی در مقصد استعاره هیچ موری یافت نشد. اما دو الگوی استجاز دیگر مشاهده شدند که آنها را در دو دسته مجزا تحت این عناوین قرار دادیم: حضور هم‌زمان یک کاهش مجازی در مبدأ و یک کاهش مجازی در مقصد استعاره و همچنین الگوی مجموعه مجازی در مبدأ استعاره. با احتساب این دو الگوی یافت شده می‌توان گفت دو سوم از عبارات اصطلاحی مورد مطالعه در این پژوهش دارای الگوهای استجاز بودند. این تأکیدی بر اهمیت بارز استجاز در زبان فارسی است.

این پژوهش، تلاشی بود برای کاوش در تعامل بین استعاره و مجاز در زبان فارسی که از طریق جستجوی انواع الگوهای استجاز در عبارات اصطلاحی دارای نام حیوانات مستخرج از فرهنگ کنایات سخن (انور، ۱۳۸۳) انجام گردید. شایان ذکر است در پژوهش روئیس د مندوزا (۲۰۲۱) که چهارچوب این مقاله بود، همواره به یک مجاز در مقصد یا مبدأ اشاره شده است؛ اما بررسی داده‌های زبان فارسی نشان داد که گاهی عبارات اصطلاحی به کمک دو مجاز یا مجموعه‌ای مجازی ساخته شده‌اند. از طرفی در پژوهش انجام شده توسط کاشانی‌زاده و فروسویل (۲۰۲۰) که در زمینه بررسی تعامل استعاره و مجاز در تبلیغات چندوجهی انجام شده، در نمونه‌های فارسی، گسترش مجازی در مقصد استعاره مشاهده شده است؛ درباره عبارات اصطلاحی در فارسی نیز ممکن است با متنوع‌تر کردن داده‌ها چنین الگویی مشاهده گردد که نیاز به پژوهش‌های بیشتر است.

طبق آنچه بررسی گردید مشخص شد که کاهش مجازی در مبدأ استعاره بیشترین نقش (بیش از نیمی از داده‌ها در این دسته قرار گرفتند) و گسترش مجازی در مقصد استعاره کمترین نقش (از میان داده‌های این پژوهش هیچکدام در این دسته نبودند) را در تولید و درک عبارات اصطلاحی دارای نام حیوانات در زبان فارسی دارند. از آنجاکه اکثر داده‌ها به کمک کاهش مجازی چه در مبدأ و چه در مقصد استعاره ساخته شده‌اند، آشکار می‌گردد که کاهش مجازی بیشتر از گسترش مجازی در ساخت معنی اصطلاحات نقش دارد. شاید این پدیده را بتوان به این طریق توجیه نمود که در کاهش‌های مجازی، تنها یک ناحیه از حوزه مورد نظر فعال‌سازی می‌شود و همین امر تقلیل دادن آن عنصر به جزء مطلوب را ساده‌تر می‌نماید؛ درحالی‌که برای گسترش مجازی یک جزء از کل ارائه می‌گردد و از آنجاکه هر جزء به کل‌های متنوعی متعلق

است، دستیابی به کلِ موردنظر کمی دشوارتر می‌گردد. از طرفی فقط تعداد اندکی از داده‌ها دارای مجاز در مقصد هستند، یعنی بیشتر مجازهای موجود در استعاره‌ها، در مبدأ رخ داده است و نه مقصد. شاید بتوان دلیل این پدیده را چنین توضیح داد که چون در استعاره‌ها، مقصد حوزه‌ای انتزاعی است، گویشوران تمایلی به پیچیده‌تر کردن مفاهیم انتزاعی ندارند، در عوض، روابط مجازی در مبدأ که حوزه‌ای عینی‌تر و ملموس‌تر است رخ می‌دهد؛ البته نیاز است که این فرضیه‌ها توسط روان‌شناسان زبان مورد بررسی و پژوهش قرار بگیرند.

منابع فارسی

- انوری، حسن (۱۳۸۳). *فرهنگ کنایات سخن* (۲ جلد). تهران: سخن.
- ایوانز، ویوین (۱۳۹۸). *واژه‌نامه توصیفی زبان‌شناسی شناختی* [ترجمه حدائق رضائی و مینا قندهاری]. قم: لوگوس.
- دستلان، مرتضی (۱۴۰۰). بررسی نقش استعجاز در ساختار معنایی اصطلاحات زبانی در چارچوب معناشناسی شناختی. *زبان‌شناسی و گویش‌های خراسان*، ۱۳(۲)، ۲۸۵-۳۰۶.
- راسخ مهند، محمد. و شمس‌الدینی، مونا (۱۳۹۱). طبقه‌بندی معنایی اصطلاحات فارسی از دیدگاه زبان‌شناسی شناختی. *ادب پژوهی* (۲۰)، ۶، ۱۱-۳۲.

References

- Anvari, H. (2004). *Farhang-e Kenāyāt-e Sokhan* (Vols. 1–2). Tehran: Sokhan Publishing. [In Persian]
- Barcelona, A. (2012). Introduction The cognitive theory of metaphor and metonymy. In Barcelona, Antonio. (Ed). In *Metaphor and metonymy at the crossroads: A cognitive perspective*, (pp. 1-28). Berlin, Boston: De Gruyter Mouton.
- Barnden, J. A. (2010). Metaphor and metonymy: Making their connections more slippery. *Cognitive Linguistics*, 21(1), 1–34.
- Benczes, R. (2002). The semantics of idioms: a cognitive linguistic approach. *The Even Yearbook*, 5, 17-30.
- Benczes, R. (2005). Metaphor and metonymy-based compounds in English: a cognitive linguistic. *Acta Linguistica Hungarica*, 52(2-3), 173–198.
- Csábi, S. (2023). Metaphor and stylistics. In *The Routledge handbook of stylistics* (pp. 217-234). Routledge.
- Dastlan, M. (2022). The Study of the function of Metaphonymy in the Semantic Structure of Idiomatic Expressions in the Framework of

- Cognitive Semantics. *Journal of Linguistics and Khorasan Dialects*, 13(2), 285-306. [In Persian]
- Davies, M. (1982). Idiom and metaphor. In *Proceedings of the Aristotelian Society* (Vol. 83, pp. 67-85). Aristotelian Society, Wiley.
- Diyanati, M., & Rezaei, H. (2022). Metonymical noun-noun nominal compounds in Persian. *Acta Linguistica Hafniensia*, 1-11.
- Dobrovol'skij, D., & Piirainen, E. (2018). Conventional figurative language theory and idiom motivation. *Yearbook of Phraseology*, 9(1), 5-30
- Dobrovol'skij, D., & Piirainen, E. (2005). Cognitive theory of metaphor and idiom analysis. *Jezikoslovlje*, 6(1), 7-35.
- El Refaie, E. (2019). *Visual metaphor and embodiment in graphic illness narratives*. Oxford University Press, USA.
- Evans, V. (2019). *Cognitive linguistics: A complete guide*. Edinburgh University Press.
- Evans, V. (2019). *A Descriptive Dictionary of Cognitive Linguistics* (H. Rezaei & M. Qandahari, Trans.). Qom: Logos Publishing.
- Gibbs Jr, R. W. & O'Brien, J. E. (1990). Idioms and mental imagery: The metaphorical motivation for idiomatic meaning. *Cognition*, 36(1), 35-68.
- Gibbs Jr, R. W. (2019). Metaphor as dynamical-ecological performance. *Metaphor and Symbol*, 34(1), 33-44.
- Gibbs, R. W. (1999). Speaking and thinking with metonymy. *Metonymy in language and thought*, 4, 61-76.
- Gibbs, R. W., Bogdanovich, J. M., Sykes, J. R., & Barr, D. J. (1997). Metaphor in idiom comprehension. *Journal of memory and language*, 37(2), 141-154.
- Glucksberg, S. & McGlone, M. S. (2001). *Understanding figurative language: From metaphor to idioms*. New York, NY: Oxford University Press.
- Goossens, L. (1990). Metaphtonymy: the interaction of metaphor and metonymy in expressions for linguistic action. *Cognitive Linguistics*, 1(3), 323-334.
- Han, J. (2019). The Meaning Construction of Idiom Based on Blending Model. *Macrolinguistics*, 7(10), 105-115.
- Harvey, A. D. (2021). *Body politic: Political metaphor and political violence*. Cambridge Scholars Publishing.
- Hidalgo-Downing, L., & O'Dowd, N. A. (2023). Code Red for Humanity: Multimodal Metaphor and Metonymy in Noncommercial

- Advertisements on Environmental Awareness and Activism. *Metaphor and Symbol*, 38(3), 231-253.
- Iza Ervitia, A. (2012). Resemblance operations and conceptual complexity in animal metaphors. *Revista de Lingüística y Lenguas Aplicadas*, 7, 163-178.
- Jing-Schmidt, Z. (2021). Metonymy: Mental simplism and our best and worst instincts. *Cognitive Linguistic Studies*, 8(1), 133-151.
- Kashanizadeh, Z. & Forceville, C. (2020). Visual and multimodal interaction of metaphor and metonymy: A study of Iranian and Dutch print advertisements. *Cognitive Linguistic Studies*, 7(1), 78-110.
- Kiełtyka, R. (2019). Patterns of metaphor-metonymy interaction in animal-specific complex lexical units. *Linguistica Silesiana*, 40, 225-256. doi: 10.24425/linsi. 2019.129411.
- Kovecses, Z. (2000). The scope of metaphor. *Topics in English Linguistics*, 30, 79-92.
- Kovecses, Z. (2010). *Metaphor: A practical introduction*. Oxford University press.
- Kövecses, Z. (2013). The metaphor-metonymy relationship: Correlation metaphors are based on metonymy. *Metaphor and Symbol*, 28(2), 75-88.
- Kövecses, Z. (2015). *Where metaphors come from: Reconsidering context in metaphor*. Oxford University Press, USA.
- Kovecses, Z. (2016). Conceptual metaphor theory. In Semino, Elena. & Demjén, Zsófia. (Eds). In *The Routledge handbook of metaphor and language* (1st Edition) (pp. 31-45). London: Routledge.
- Kovecses, Z. (2019). Some consequences of a multi-level view of metaphor. *Current approaches to metaphor analysis in discourse*, 39, 19-33.
- Kövecses, Z. (2020). *Extended conceptual metaphor theory*. Cambridge University Press.
- Kovecses, Z. (2021a). Metaphoric Conceptual Pathways. *Cognitive Semantics*, 7(1), 135-153.
- Kovecses, Z. (2021b) Some recent issues in conceptual metaphor theory. In Prandi, Michele. & Rossi, Micaela. (Eds). *Researching Metaphors* (1st Edition) (pp. 29-41). London; New York, NY: Routledge.
- Kuczok, M. (2020). The interplay of metaphor and metonymy in Christian symbols. *Metaphor and Symbol*, 35(4), 236-249.
- Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors we live by*. University of Chicago, Chicago, IL.

- Langlotz, A. (2006). *Idiomatic creativity*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.
- Leezenberg, M. (2021). *Contexts of metaphor* (Vol. 7). Brill.
- Littlemore, J. (2019). *Metaphors in the Mind*. Cambridge University Press.
- Littlemore, J. (2022). On the creative use of metonymy. *Review of Cognitive Linguistics*, 20(1), 104-129.
- Masegosa, A. G. (2010). A cognitive approach to simile-based idiomatic expressions. *CÍRCULO de Lingüística Aplicada a la Comunicación*, 43, 3.
- Moreno, R. E. V. (2005). Idioms, transparency and pragmatic inference. *UCL Working Papers in Linguistics*, 17, 389-425.
- Mulhall, CH. (2007). Semantics and the lemmatisation of idiomatic expressions: an analysis of Bilingual Italian-English Dictionaries. Available at: https://www.essex.ac.uk/langling/documents/langue/langue_2007_proceedings.pdf. [Accessed 29 January 2016].
- Musolff, A. (2012). The study of metaphor as part of critical discourse analysis. *Critical discourse studies*, 9(3), 301-310.
- Negro, I. (2019). Metaphor and metonymy in food idioms. *Languages*, 4(3), 47.
- Pannain, R., & Pace, L. D. (2022). Metonymy and the polysemy of Covid in Italian. *Review of Cognitive Linguistics*, 20(1), 231-257.
- Radden, G. (2000). How metonymic are metaphors?. In Barcelona, Antonio. (Ed). In *Metaphor and metonymy at the crossroads: A cognitive perspective* (pp. 93-108.). Berlin, Boston: De Gruyter Mouton.
- Rasekh Mahand, M. and Shamseddini, M. (2012). Semantic Classification of Persian Idioms: A Cognitive Look. *Journal of Adab Pazhuhi*, 6(20), 11-32.
- Reynolds, A. S. (2019). *The third lens: Metaphor and the creation of modern cell biology*. University of Chicago Press.
- Ruiz de Mendoza, F. J. (2000). The role of mappings and domains in understanding metonymy. In Barcelona, Antonio. (Ed). In *Metaphor and metonymy at the crossroads: A cognitive perspective* (pp. 109-132). Berlin, Boston: De Gruyter Mouton.
- Ruiz de Mendoza, F. J. & R. Mairal (2007). High-level metaphor and metonymy in meaning construction. In Radden, Günter & Köpcke, Klaus-Michael. & Berg, Thomas. & Siemund, Peter. (Eds). In *Aspects of meaning construction in lexicon and grammar* (pp. 33-49). Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.

- Ruiz de Mendoza. F. J. & Velasco, O. I. D. (2002). Patterns of conceptual interaction. In Dirven, Rene & Parings, Ralf. (Eds). In *Metaphor and metonymy in comparison and contrast* (pp. 489-532). Berlin, Boston: De Gruyter Mouton.
- Ruiz de Mendoza. F. J. (1997). Metaphor, metonymy and conceptual interaction. *Atlantis: Revista de la Asociación Española de Estudios Anglo-Norteamericanos*, 19(1), 281-295.
- Ruiz de Mendoza. F. J. (2011). Metonymy and cognitive operations. In Benczes, Réka & Barcelona, Antonio. & Ruiz de Mendoza Ibáñez, Fransico Jose. (Eds). In *Defining metonymy in cognitive linguistics: towards a consensus view* (pp.103-123). Amsterdam: John Benjamins Publisshing Company.
- Ruiz de Mendoza. F. J. (2021). Conceptual Metonymy Theory Revisited. In Wen, xu. & Taylor, John. R. (Eds). In *The Routledge Handbook of Cognitive Linguistics* (1st Edition) (pp.204-227). London; New York, NY: Routledge.
- Ruiz de Mendoza. F. J., & Masegosa, A. G. (2011). Going beyond metaphonymy: Metaphoric and metonymic complexes in phrasal verb interpretation. *Language Value*, 3, 1-29.
- Ruiz de Mendoza. F. J., & Masegosa, A. G. (2012). Metaphoric and Metonymic Complexes in Phrasal Verb Interpretation: Metaphoric Chains. In Bárbara Eizaga Rebollar. (Ed). In *Studies in linguistics and cognition*(1st Edition), (pp.153-181). Switzerland: Peter Lang.
- Ruiz, J. H. & Gil, E. R. (2006). The Processing of Animal-Related Expressions. *Procesamiento del Lenguaje Natural*, 37, 293-300.
- Ruiz, J. H. (2002). Sequencing and integration in metaphor-metonymy interaction. *Revista Electrónica de Lingüística Aplicada*, 1(1), 73-93.
- Semino, E. (2021). “Not soldiers but fire-fighters”—metaphors and Covid-19. *Health communication*, 36(1), 50-58.
- Shahabi, M. & Roberto.M.T. (2015). Metaphorical application and interpretation of animal terms. *Languages in Contrast*, 15(2), 280-293.
- Taylor, C. (2021). Metaphors of migration over time. *Discourse & Society*, 32(4), 463-481.
- Yin, C. H., & Yang, F. P. G. (2022). The Effects of Working Memory Capacity in Metaphor and Metonymy Comprehension in Mandarin–English Bilinguals’ Minds: An fMRI Study. *Brain Sciences*, 12(5), 633.

- Zhang, C., & Forceville, C. (2020). Metaphor and metonymy in Chinese and American political cartoons (2018–2019) about the Sino-US trade conflict. *Pragmatics & Cognition*, 27(2), 474-499.
- Zhu, R. (2021). Preschoolers' acquisition of producer-product metonymy. *Cognitive Development*, 59, 101075.